

ELS AIGUAMOLLS

Aquests dies s'estan escoltant una altre vegada, desgraciadament, veus que clamen per les agressions que estant patint llocs de tanta importància com és el Montseny, declarat fa pocs anys per la Unesco "Reserva de la Biofera", és a dir, "Patrimoni de la Humanitat", sense que això impedeixi una brutal i recent tallada d'arbres per a instal·lar-hi torres d'alta tensió amb unes conseqüències tant estètiques com biològiques molt greus i ignorant-se les veus que demanaven altres recorreguts més racionals. A la sortida de Sant Celoni ja es pot veure la terrible "amplada i llargada" feta pels tècnics.

També sembla que tenen els dies comptats els aiguamolls de Pals que si ja estaven prou malmesos quant a extensió i contaminació (problemes tots dos solucionables), ara s'hi construirà probablement una urbanització tipus "Ampuriabrava" (sí, sí, allò que tant ens agrada, tot ple de xalets, de canals, ... quin plaer! ... arribar després de pescar i poder aparcar amb la barca dins de casa!, ... fascinant, oi?), però res de protecció; ... Ni parlar-ne de protecció. La millor inversió: el turisme. I olé, llocs de treball, i olé! ... IMENTIDES PODRIDES!

Jo mateix he passat aquest hivern prop de tres setmanes a Ampuriabrava (filmant ocells a la reserva del costat) i la realitat és que no saps pas si estàs o no a Catalunya: els rètols en tots els idiomes i sobretot en alemany, així ho demostren. Com també demostren la procedència dels capitals que amb l'ajut d'altres capitals més propers i funcionaris corruptes venen aquí a possibilitar la destrucció del que queda (a Europa i més a centre-Europa protegeixen els aiguamolls amb bogeria), d'allò que el riu i el mar en mil·lenària i amorosa batalla han fet.

Els aiguamolls i els deltes són zones que no tenen comparació amb d'altres quant a bellesa. Sigui l'estació que sigui s'hi troba milers d'ocells, plantes singulars, dunes de sorra, camps d'arròs, bancs de peixos, etc. Dic que no hi ha comparació amb cap altre medi perquè els científics estudiosos en

el tema han demostrat que la seva productivitat és superior fins i tot a la de la selva tropical. Són un medi òptim per a les futures granges de peixos, cultius de marisc, i a les rodalies les seves hortes i terres no paren de produir. Bé, tots sabem que el Delta de l'Ebre és arreu famós per la quantitat i qualitat de la seva producció horto-fructícola, d'arròs, pesquera, etc. Tant és així que el Delta de l'Ebre és considerada una de les zones amb més empenta de Catalunya. Endemés fa poc que acaben de convertir el Delta oficialment en Parc Natural i la gent dels pobles de la zona ja fa temps que rep els beneficis del puixant turisme "verd" i ecològic, essent freqüent veure anglesos, italians, belgues, ... observant els nombrosos ocells d'aquesta comarca única.

Però és un altre el parc Natural que em motiva a fer aquest escrit: és el dels aiguamolls de l'Alt Empordà. Realment, és molt esperançador veure el funcionament d'un Parc Natural com aquest, els responsables del Parc porten una política efecacíssima, no tant sols de protecció i vigilància del que hi queda, sinó de recuperació d'antics estanyols i basses, de creació de canals i bases noves, de recuperació, en la mesura que és això possible, del terreny perdut. Per una altra part, la seva tasca de divulgació és molt important i sovint es veuen escoles que, acompanyades de guies, visiten els aiguamolls (per aquelles escoles interessades, hem de dir que es poden adreçar al telèfon 451 231, amb prefixe 972). Tot veient les cares de la canalla, sorpresos i il·lusionats quan els anecs aixequen el vol, un comprèn ràpidament que això sí que és futur.

Avui en dia queden lluny els dies de la malària, el paludisme, el còlera, etc ..., totes elles malalties temibles que eran un flagell per la gent que vivia en o al costat d'aquestes zones humides, i que abans justificaven el fet que poc a poc es dessequessin aquestes zones. Actualment, ja controlades totes aquestes malalties, ja no es pot dessegar cap més zona d'aquestes. Als aiguamolls, la lluita contra els mos-

quits es fa amb mètodes biològics molt moderns, és a dir, amb productes que no són tòxics i que només afecten els mosquits. Tinguem present que abans els insecticides convencionals mataven peixos, aus i tota mena d'insectes, entre ells les abelles, que amb la seva tasca pol·linitzadora asseguren el 80 per cent de les collites.

Aquest Parc Natural és un bon exemple de que un Parc Natural no afecta pas per res a les activitats de conreu, i la ramaderia pasturera tot l'any i, el que és més important, la gent de la comarca està orgullosíssima dels seus aiguamolls. Cada dia és més la gent interessada en la visita d'aquest Parc Natural per a l'observació, fotografia i estudi de la seva fauna i flora. Gent que a la fi també deixa els seus diners allà i que en certa manera confirma que no sempre el "chantaje" dels llocs de treball pot justificar tanta destroça a tot el món. Els Parcs Naturals són una part molt important dels ingressos dels petits pobles de la rodalia, endemés de la cultura que ells mateixos representen.

Ampuriabrava queda com a mostra de la falta de planificació, d'ambició desmesurada i de la corrupció dels diners. Qui sap si en el futur no desitjaríem una Costa Brava millor planificada, doncs hem de tenir present que la tendència del turisme és cercar cada cop mes zones ecològicament equilibrades, i la Costa Brava, amb els llocs de pisos al costat de la sorra i dels pins, és tot el contrari. I qui ho hagués dit fa 25 anys!.

Finalment, per als qui teniu la paciència d'arribar a la fi d'aquests escrits, vull dir-vos que no penseu pas, si us plau, que som cridaners per vici. No!. Només som conscients que hi ha problemes molt greus i un d'ells és aquest del medi ambient, però amb la diferència que aquest, el del medi ambient, el dels arbres, l'aire i l'aigua, la vida en definitiva, és un d'aquells problemes que si no es solucionen a temps, la seva pèrdua és irreparable.

Pere Rubio